Lieta Nr. C37057817
Lietas arhīva Nr. C-2431-18/48

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Tukumā 2018.gada 8.novembrī

Zemgales rajona tiesa
šādā sastāvā : tiesnese A.Vancāne,
ar tiesas sēdes sekretāri D.Jēkabsoni,
piedaloties prasītājai /pers. A/ un atbildētājai /pers. B/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par izlikšanu no dzīvojamās telpas.

Aprakstošā daļa

Prasītāja/pers. A/ cēlusi Tukuma rajona tiesā prasību pret atbildētāju /pers. B/ par izlikšanu no dzīvojamās telpas, kurā lūdz izlikt /pers. B/ kopā ar nepilngadīgajiem bērniem /pers. D/ un /pers. E/ no nekustamā īpašuma /adrese A/, kadastra Nr./numurs A/, ar visām viņiem piederošām mantām bez citas dzīvojamās platības ierādīšanas.

Prasībā norādīts, ka 2015.gada 12.decembrī nomira prasītājas brālis /pers. F/, kurš dzīvoja viņam piederošajā daļā nekustamajā īpašumā /adrese A/. 2017.gada 10.janvārī prasītājai kā vienīgajai /pers. F/ otrās šķiras mantiniecei izsniegta apliecība par tiesībām uz mantojumu, kura sastāvā ir ½ domājamā daļa nekustamā īpašuma /adrese A/. 2017.gada 31.janvārī prasītājas īpašuma tiesības ir nostiprinātas zemesgrāmatā.

Īpašumā patvarīgi ir iemitinājusies atbildētāja ar nepilngadīgajiem bērniem, tāpēc prasītājai liegtas tiesības dzīvot īpašumā. Uzskata, ka atbildētājai nav likumīga pamata uzturēties prasītājai piederošā īpašumā.

Prasība pamatota ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 2., 44.pantu, Civillikuma 1036., 1039.pantu.

Tiesā saņemts atbildētājas paskaidrojums par prasību, kurā norāda, ka prasību neatzīst (lietas 21.lapa). Norādīts, ka atbildētāja ievietojusies īpašumā uz tā pamata, ka ir prasītājas dēla /pers. G/ laulātā. /pers. F/ ir atstājis testamentu ar kuru īpašumu ir novēlējis /pers. G/. Prasītājas ģimene strīdus īpašumā sākuši dzīvot /pers. F/ dzīves laikā, kam viņš piekrita. Tiesā ir iesniegta prasība par /pers. A/ izsniegtās mantojuma apliecības atzīšanu par spēkā neesošu un /pers. G/ apstiprināšanu mantojuma tiesībās, īpašuma tiesību atzīšanu uz nekustamo īpašumu /adrese A/.

Tiesas sēdē prasītāja prasību uzturēja saskaņā ar prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem. Papildus paskaidroja, ka brālis testamentu nav rakstījis.

Atbildētāja tiesas sēdē prasību neatzina un paskaidroja, ka viņas laulātā /pers. G/ īpašuma tiesības uz ½ domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese A/ ir nostiprinātas zemesgrāmatā. Prasītāja ir viņas vīra māte. Ar Laulāto /pers. G/un bērniem dzīvo /adrese A/ no 2016.gada februāra.

Motīvu daļa

Noklausījusies pušu paskaidrojumus tiesas sēdē un novērtējusi tos kopsakarā ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem, tiesa atzīst, ka prasība ir nepamatota un noraidāma.

Civiltiesiskajā strīdā pusēm ir pretējas intereses un viedokļi un katra puse cenšas pārliecināt tiesu par noteiktu tiesisko attiecību un juridiski nozīmīgu faktu esamību vai neesamību. To var panākt ar pierādījumiem un pierādīšanu *(A.Līcis. Prasības tiesvedība un pierādījumi. Prof. K.Torgāna redakcijā, Rīga, Tiesu namu aģentūra, 2003, 62.lpp).*

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.panta otro daļu tiesa spriedumu pamato uz apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā.

Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Civillikuma 994.pants noteic, ka par nekustamā īpašuma īpašnieku atzīstams tikai tas, kas par tādu ierakstīts zemesgrāmatā.

No Zemesgrāmatu apliecības redzams, ka uz 2015.gada 3.septembra testamenta un Zemgales rajona tiesas 2018.gada 20.jūnija sprieduma lietā Nr.C37057117 pamata atbildētājas laulātajam /pers. G/ 2018.gada 26.jūlijā nostiprinātas īpašuma tiesības uz ½ domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese A/. Savukārt no II daļas 1.iedaļas ieraksta Nr. 7.1 redzams, ka, pamatojoties uz Zemgales rajona tiesas 2018.gada 20.jūnija spriedumu lietā Nr.C37057117, /pers. A/ īpašuma tiesība izbeigusies (lietas 43.lapa).

Tādējādi secināms, ka nekustamā īpašuma, kas /adrese A/, īpašniece līdz 2018.gada 26.jūlijam bijusi /pers. A/, bet no 2018.gada 26.jūlija – /pers. G/.

Ar lietā esošo laulības apliecības kopiju (lietas 22.lapa) pierādīts, ka atbildētāja /pers. B/ ir /pers. G/ laulātā.

Atbildētājas izlikšanai no dzīvojamās telpas pamatiem, prasītāja norādījusi uz to, ka atbildētājai nav tiesiska pamata uzturēties prasītājai piederošā īpašumā.

Izvērtējot prasītājas norādītos apstākļus ar atbildētājas sniegtajiem rakstveida paskaidrojumiem un lietas materiālos esošajiem rakstveida pierādījumiem, tiesa konstatē, ka prasītāja tiesai ir sniegusi lietas faktiskajiem apstākļiem neatbilstošu informāciju.

Ar Zemgales rajona tiesas 2018.gada 20.jūnija spriedumu atzīts, ka 2016.gada februārī /pers. G/, pamatojoties uz 2015.gada 3.septembra testamentu, ir pieņēmis visu 2015.gada 12.decembrī mirušā /pers. F/ mantojumu, /pers. G/ apstiprināts, kā testamentārais mantinieks mantojuma tiesībās uz visu 2015.gada 12.decembrī mirušā /pers. F/ mantojumu; atzīta par spēkā neesošu 2017.gada 10.janvāra zvērinātas notāres Ināras Liekalnes aktu un apliecinājumu reģistrā ar Nr. 116 reģistrētā mantojuma apliecību no tās izdošanas dienas, ar kuru mantojuma tiesībā uz 2015.gada 12.decembrī mirušā /pers. F/ mantojumu, kā otrās šķiras mantiniece apstiprināta /pers. A/; izbeigtas /pers. A/ īpašuma tiesības uz 1/2 domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese A/, kadastra Nr./numurs A/, par ko izdarāms ieraksts Tukuma pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs B/; /pers. G/ atzītas īpašuma tiesības uz 1/2 domājamo daļu no nekustamā īpašuma /adrese A/, kadastra Nr./numurs A/, par ko izdarāms ieraksts Tukuma pilsētas zemesgrāmatas

nodalījumā Nr./numurs B/.

No atbildētājas tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka prasītājai nav tiesību prasīt atbildētājas izlikšanu no dzīvojamās telpas, jo viņai izbeigušās īpašuma tiesības.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka prasītājai nav prasījuma tiesības par atbildētājas izlikšanu, savukārt prasījuma tiesību neesamība ir pamats prasības noraidīšanai.

Atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus, ka viņai būtu tiesāšanās izdevumi šajā lietā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta otrajai daļai ja prasību noraida, atstāj bez izskatīšanas vai ja prasītājs atsakās no prasības, tiesas izdevumi, kas nav samaksāti iepriekš, piespriežami no prasītāja valsts ienākumos. (..)

Ņemot vērā, ka ar Tukuma rajona tiesas 2017.gada 26.aprīļa lēmumu prasītāja atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas, tiesas izdevumi no viņas nav piedzenami.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 190.pantu, 193.pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par izlikšanu no dzīvojamās telpas.

Spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, 2018.gada 8.novembra, apelācijas sūdzību iesniedzot Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese A.Vancāne